

Sider. I Sylland tror jeg, at Forholdet, er det, at Tiendeierne i Reglen ere vel tilfredse med at kunne faae deres Tiende efter Kapitelstagt; men jeg har nok hørt, at paa Derne skal det være anderledes; det kjender jeg ikke saa nøie. Jeg har endog saa hørt i flere Egne i Sylland fra Tiendehvernes Side, at de ere meget utilbøjelige til at ville have en Lov som den her foreliggende, og de maa altsaa mene, at den ikke er i deres Interesse; men dertil kan der tages Hensyn ved den endelige Afgjørelse og for Resten er det i § 2 fastsat, at der kan gives Erstatning til begge Sider. Med disse Betragtninger for Die og navnlig med det for Die, at Lovforslaget ubetinget gaar i den rigtige Retning, den samme Retning, i hvilken Tiendebevægelsen stadig er gaaet lige fra Aarhundredets Begyndelse og ogsaa ved de senere Love, der ere vedtagne i Halvtredserne og Tredserne, kan jeg ikke Andet end anbefale Indholdet af nærværende Lovforslag i sine Hovedtræk, haabende at man maa komme til en Afsløsning af dette Forhold, der jo efter den Udvikling, hvori vi staa, er til Ulempe til begge Sider.

Judenrigsministeren (Jungerslev):

Dette Lovforslag er jo en gammel Bekjendt. Det har foreligget adskillige Gange i det andet Thing og i alt Fald en Gang tidligere her. Folkethinget har ikke denne Gang givet Lovforslaget en indgaaende Behandling. Jeg anser mig forpligtet til at nævne det — det er for Resten muligt, at den ærede sidste Taler rørte ved det — idet Thinget tog den Stilling, at det ønskede at sende Lovforslaget herover i den Form, hvori det allerede oftere var vedtaget i Folkethinget, for at anmode Landsthinget om at indtage et Standpunkt til det principielle Spørgsmaal, altsaa dog med nogen Erkjendelse af, at det er en Afsløsning, at der kan være Tale om Endringer i Lovforslaget. Jeg nævner det ganske udtrykkelig og tror, at det er rigtigt at udtale det, fordi det udtrykkelig blev fremhævet. En anden Sag blev ogsaa fremhævet af Ordføreren i det andet Thing, at man ikke her kunde paaberaabe sig Almenvellet, og det er ganske naturligt; thi Tiendehvernen er jo en Gang fastsat, konverteret til en bestemt Naturalydelse. Derimod mente han, hvad jeg for Resten ogsaa mener, at det kan være hensigtsmæssigt at komme til en Kapitelstagsydelse i Stedet for den nuværende Naturalydelse, og det ærede Medlem, der tog Ordet her, nævnte det ogsaa før, idet han paapegede, at siden 1862 er Naturalydelser i flere Tilfælde gaaet ned til $\frac{1}{4}$ Tjerdingtar — tidligere var det dog ikke under 1 Tjerdingtar —

altsaa til omtrent 1 Pot Korn. Det er ganske vist hverken for Tiendehvernen eller Tiendemodtageren synderligt bekvemt at slyde med den Slags Naturalydelser. — Kan man komme til en Ordning af Forholdet, tror jeg altsaa, at det er ønskeligt. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt for mig nu at pege paa de tvivlsomme Spørgsmaal, der ligge i Forslaget; thi de ere vel bekjendte. Først og fremmest er der Spørgsmaalet om Opmaalet, som en æret tidligere Taler var nærmere inde paa. Jeg skal blot nævne, at for mit Vedkommende er det mest Afgjørende det, at den faktiske og retslige Tilstand er nu, at der erlægges et saadant Opmaal af Korn ifølge Kjendelse og Akkord, og jeg ser ikke ret, hvorledes man skal komme bort deraf, naar Forholdet skal omordnes ved at gaa over til Kapitelstagt. Det kan blive Gjenstand for nærmere Overveielse. Endvidere er det jo tvivlsomt, om Erstatningen er ansat fyldestgjørende, naar den er ansat for 10 Aar. Endelig forekommer det mig som et meget tvivlsomt Spørgsmaal, om alene Tiendehvernen skal have Afgang til at kræve Afsløsning. I hvert Fald forekommer det mig, hvad jeg tror ogsaa er blevet berørt, at naar Tiendehvernen begynder at kræve Afsløsning, og en vis Del er afsløst, saa maa Tiendetageren have Krav paa at faae hele Forholdet ordnet, saa at ikke Noget bliver Naturalydelse og Noget Ydelse efter Kapitelstagt. Jeg tror ogsaa, at det tidligere i Landsthinget udførlig er paavist af det ærede Medlem fra Volland (Orenbøll), som ikke er her for Diebliffet, at der af Lovforslagets Enkeltheder er en stor Del, som nødvendigvis maa bearbejdes og omændres, men jeg antager, at man vil dispensere mig fra at komme ind derpaa. Jeg er altsaa enig i, at her er et Forhold, som fortjener at overveies; men det er tillige et Lovforslag, som trænger til at bearbejdes og ændres, og hvis det høie Thing vil undergive det en nærmere Undersøgelse, antager jeg, at det vil bringe et fyldestgjørende Resultat.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Steffensen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Ovennævnte Forslag af Steffensen vedtoges uden Forhandling enstemmig med 48 Stemmer.